

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 sierpnia 2012 roku powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółka akcyjna V. (...) z siedzibą w W. kwoty 1.738,18 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 15 sierpnia 2011 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (pozew-k. 3-6).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28 września 2012 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.738,18 zł wraz z odsetkami, zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz k. 51).

Sprzeciwem od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (sprzeciw - k. 55-59).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 sierpnia 2009 roku w toalecie lokalu numer (...), położonego we W. przy ulicy (...), zajmowanego przez A. Ś., doszło do zeskoku z gwintu nypła wężyka doprowadzającego wodę do spluczki. Wskutek zeskoku doszło do zalania lokalu numer (...) oraz lokali znajdujących się poniżej, w tym lokalu numer (...) stanowiącego własność Z. K..

Awaria dotyczyła tej części instalacji lokalu numer (...), za której utrzymanie i konserwację odpowiada właściciel lub użytkownik lokalu.

Wskutek zdarzenia w lokalu numer (...) zostały zalane przedpokój, łazienka i toaleta. Koszt przywrócenia tego lokalu do stanu poprzedniego wynosi 505,52 złotych.

(dowód: druk zgłoszenia szkody majątkowej – k. 32-34v; zeznania świadka A. Z. – 00:01:34-00.07:20 protokół z dnia 16 grudnia 2013 roku akt IV GCps 63/13; zeznania świadka A. Ś. – 00.07:20 – 00.12:56 protokół z dnia 16 grudnia 2013 roku akt IV GCps 63/13; zeznania świadka Z. K. – akta Cps 53/13; opinia biegłego sądowego K. K. – k. 130-145; ustne wyjaśnienia biegłego sądowego K. K. – k. 169-169v)

W dacie szkody Z. K. związany był z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. umową ubezpieczenia dobrowolnego (...). Na jej podstawie (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego decyzją z dnia 24 sierpnia 2009 roku przyznał i wypłacił Z. K. kwotę 1.738,18 złotych tytułem odszkodowania.

(dowód: decyzja z dnia 24 sierpnia 2009 roku - k. 30; polisa – k. 46-47; potwierdzenie przelewu - k. 28)

A. Ś. w dacie szkody posiadał zawartą z (...) spółką akcyjną V. (...) z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia OC tytułem szkód zalaniowych.

(dowód: okoliczność niesporna polisa nr (...)- k. 4 akt szkody)

Pismem z dnia 7 lipca 2011 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wezwał (...) spółką akcyjną V. (...) z siedzibą w W. do zapłaty kwoty 1.738,18 złotych. W odpowiedzi (...) spółka akcyjna V. (...) z siedzibą w W. odmówił refundacji wskazując, że w trakcie likwidacji szkody nie ustalono najmniejszego stopnia zaniedbania (nie wykazano winy) ze strony ubezpieczonego A. Ś., a warunkiem przyjęcia odpowiedzialności w ramach ubezpieczenia OC przewidzianych w OWU (...) jest ustalenie winy za powstanie takiej szkody).

(dowód: pismo z dnia 7 lipca 2011 roku - k. 23; pismo z dnia 22 lipca 2011 roku - k. 24)

Niniejszy stan faktyczny został ustalony w oparciu o wyżej opisane dokumenty oraz zeznania świadków A. Ś., Z. K. oraz A. Z., a także opinię biegłego sądowego K. K..

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne - art. 6 k.c. w zw. z art. 3 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c.

Stosownie do treści przepisu art. 822 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie zaś z brzmieniem art. 828 § 1 i 2 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli ubezpieczyciel pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje, co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

W rozpoznawanej sprawie powód dochodził od pozwanego - jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody - zapłaty tytułem regresu kwoty 1.738,18 złotych (odszkodowanie za zalanie lokalu mieszkalnego).

Zgodnie z uchwałą składu 7 sędziów SN z dnia 19 lutego 2013 roku przepis art. 433 k.c. nie ma zastosowania do odpowiedzialności za szkodę polegającą na zalaniu lokalu położonego niżej z lokalu znajdującego się na wyższej kondygnacji (III CZP 63/12). W konsekwencji odpowiedzialność za tzw. szkody zalaniowe opiera się na ogólnej zasadzie zawinienia. Zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

W toku procesu pomiędzy stronami niesporny był fakt zaistnienia szkody w postaci zalania mieszkania przy ul. (...) we W.. Pozwany nie kwestionował, że w dacie zdarzenia łączył go i zajmującego lokal nr (...) A. Ś. umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Pozwany nie kwestionował również, że powód na podstawie łączącej go z poszkodowanym umowy ubezpieczenia przyznał i wypłacił poszkodowanemu kwotę 1.738,18 złotych tytułem odszkodowania.

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa podniósł, że A. Ś. nie był odpowiedzialny za szkodę, która wystąpiła w lokalu nr (...) oraz zakwestionował rozmiar szkody i koszt jej usunięcia.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu należy w pierwszej kolejności podnieść, że to strona powodowa zobowiązana była zgodnie z treścią art. 6 k.c. do wykazania przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, tj. w tym wypadku spornych okoliczności w postaci przyczyny szkody i winy A. Ś..

Celem wykazania powyższych okoliczności powód zgłosił wniosek o dopuszczenie dowodu z dokumentów, zeznań świadków A. Z. i Z. K. oraz dowodu z opinii biegłego. Z kolei, pozwany w celu wykazania okoliczności przeciwnych zgłosił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka A. Ś..

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, co było przyczyną szkody. Świadek A. Ś. wskazał, że przyczyną zalania było pęknięcie wężyka doprowadzającego wodę do spluczki w toalecie zajmowanego przez niego lokalu numer (...). Wskutek tego doszło do zalania jego lokalu oraz lokali położonych poniżej. Biegły K. K. po zapoznaniu się z tymi zeznaniami podniósł, że przyczyną zalania nie było pęknięcie tej rurki, a raczej jej zeskokczenie z gwintu nypla. Różnica ta nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

W celu ustalenia rozmiaru szkody oraz kosztów przywrócenia stanu poprzedniego dopuszczony został dowód z opinii biegłego sądowego K. K.. Na podstawie całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym dokumentacji zdjęciowej biegły ustalił, że doszło w lokalu numer (...) do zalania przedpokoju, łazienki i toalety. Wnioski te są zbieżne z informacjami zawartymi w druku zgłoszenia szkody. Biegły sporządził kosztorys i ustalił wysokość kosztów naprawy na kwotę 505,52 złotych wskazując, że z uwagi na stan techniczny lokalu przed zalaniem (m.in. wieloletnie zagrzybenie) powstałe uszkodzenia pogłębiły jedynie ten stan, a nie były jego przyczyną. Biegły podkreślił, iż nie było zasadne uwzględnienie kosztów mechanicznego osuszania, remontu pomieszczeń, które nie uległy zalaniu oraz czynności porządkowych zamiast zabezpieczenia folią. W trakcie ustnych wyjaśnień po zapoznaniu się z zeznaniami świadków A. Z. i A. Ś. biegły podtrzymał opinię pisemną precyzując, że przyczyną szkody było pęknięcie wężyka doprowadzającego wodę do spłuczki w toalecie i jest to instalacja, za której utrzymanie i konserwację odpowiada właściciel lub użytkownik lokalu (zarządca budynku odpowiada za instalację do zamykającego zaworu).

Opinia ta jest opinią jasną, logiczną i przekonującą. W trakcie składania ustnych wyjaśnień biegły odniósł się do zarzutów zgłoszonych przez stronę pozwaną. Z kolei strona powodowa nie wskazała żadnych konkretnych zarzutów odnosząc się wyłącznie ogólnikowo do kompetencji biegłych. Po złożeniu przez biegłego ustnych wyjaśnień żadna ze stron opinii nie kwestionowała, nie wносиła o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej lub dowodu z opinii innego biegłego.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego należało przyjąć, że przyczyną szkody była awaria części instalacji wodociągowej, za której właściwe utrzymanie odpowiada użytkownik lokalu nr (...) (bez względu na ewentualne różnice w nazewnictwie przyczyny zalania). W konsekwencji pierwszy zarzut pozwanej okazał się bezzasadny. Jak wynika bowiem z wyżej opisanych dowodów przyczyną szkody była nienależyta konserwacja instalacji wodociągowej przez użytkownika lokalu nr (...), tj. A. Ś.

Powódka wykazała wysokość szkody. Zgodnie z opinią biegłego wynosi ona 505,52 złotych.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z kolei, zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powód wezwał pozwanego do spełnienia świadczenia pismem z dnia 22 lipca 2011 roku (k. 24) doręczonym w dniu 15 lipca 2011 roku (k. 25). W konsekwencji uzasadnione było żądanie zasądzenia odsetek od dnia 15 sierpnia 2011 roku.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych wyżej przepisów, orzeczono jak w punkcie I i II wyroku.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd oparł się na dyspozycji przepisu art. 100 k.p.c. i dokonał stosunkowego ich rozdzielenia. Powód wygrał sprawę w zakresie, w jakim powództwo zostało uwzględnione, zaś pozwany w części, w jakiej Sąd oddalił powództwo. W konsekwencji, powód wygrał proces w 29,08%, a więc pozwany powinien ponieść 29,08% kosztów procesu.

Stosownie do przepisu art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art 99 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie i wydatki jednego adwokata (radcy prawnego), koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Wydatki poniesione przez powoda w niniejszej sprawie sprowadzają się do: wynagrodzenia pełnomocnika należnego stosownie do § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w kwocie 600 zł, opłaty stosunkowej od pozwu w wysokości 87 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz kosztów opinii biegłego w kwocie 734 zł (łącznie 1.438 zł). Pozwany poniósł zaś koszty procesu w wysokości 1.417 zł (minimalna stawka zastępstwa procesowego - 600 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 złotych, koszty opinii biegłego 800 złotych). Koszty

procesu wyniosły łącznie 2.855 zł. Powód wygrał proces w 29,08%, a więc pozwany powinien ponieść 29,08% kosztów procesu, tj. kwotę 830,23 złotych. Ponieważ pozwany poniósł kwotę wyższą, tj. 1.417 złotych, powód powinien mu zapłacić różnicę, tj. 586,77 złotych.

Na podstawie art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwrócono powodowi kwotę 66 złotych tytułem niewykorzystanej części zaliczki na opinię biegłego.